

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 532/2563

พนักงานอัยการจังหวัดบัวใหญ่ โจทก์ นาย ป. ผู้ร้อง นาย ส. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 277, ป.อ. มาตรา 279, (เดิม) มาตรา 317

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 277, 279, 317, 371 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานาย ป. ผู้เสียหายที่ 1 ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าเสียหายต่อชื่อเสียงและค่าเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน เป็นเงิน 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันกระทำความผิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยให้การในส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคหนึ่ง, 279 วรรคหนึ่ง (เดิม), 317 วรรคสาม (เดิม) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี รวม 2 กระทง จำคุกกระทงละ 6 ปี รวมจำคุก 12 ปี ฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี จำคุก 1 ปี ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร รวม 3 กระทง จำคุกกระทงละ 5 ปี รวมจำคุก 15 ปี รวมจำคุกทั้งสิ้น 28 ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก ให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2560 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีกระทงเดียว จำคุก 6 ปี ยกฟ้องโจทก์ในความผิดฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร และความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี กับให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน 50,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2560 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมส่วนแพ่งในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติว่า เด็กหญิง ว. ผู้เสียหายที่ 2 เป็นบุตรของนาย ป. ผู้ร้อง กับนาง ร. ขณะเกิดเหตุอายุ 14 ปีเศษ อยู่ในความปกครองของผู้เสียหายที่ 1 โดยพักอาศัยอยู่กับนาง ส. ผู้ที่ผู้เสียหายที่ 1 ฝากให้ดูแลแทน และเรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียน ว. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานพรากผู้เยาว์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ กรณีเหตุเกิดเมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2560 ที่บ้านจำเลยนั้น แม้จะได้รับความจากคำเบิกความของผู้เสียหายที่ 2 ว่า จำเลยกระทำเพียงเรียกผู้เสียหายที่ 2 เข้าไปในบ้าน แต่ก็เป็นกรเรียกรให้เข้าไปหาขนมในบ้าน จึงเป็นการกระทำโดยใช้ขนมล่อผู้เสียหายที่ 2 ซึ่งเป็นเด็กให้เข้าไปในบ้าน ถือเป็นกลอุบายส่วนหนึ่งเพื่อให้ได้ตัวผู้เสียหายที่ 2 มากระทำชำเรา และเมื่อผู้เสียหายที่ 2 เข้าไปแล้ว จำเลยก็ได้ปิดประตูบ้าน กรณีจึงนับได้ว่าเป็นการพาไปโดยแยกอำนาจปกครองจากผู้เสียหายที่ 1 แล้ว ส่วนกรณีเหตุเกิดเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2560 ที่ทุ่งนา และเมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2560 บริเวณแท่งก้นน้ำข้างศูนย์ตัดเย็บหมูบ้านนั้น การที่จำเลยพาผู้เสียหายที่ 2 ไปกระทำชำเราที่ป่าละเมาะข้างทุ่งนาก็ดี และการที่จำเลยพาผู้เสียหายที่ 2 จากบริเวณแท่งก้นน้ำเข้าไปกระทำอนาจารในซอกแท่งก้นน้ำก็ดี ล้วนแต่เป็นการพาผู้เสียหายที่ 2 จากที่เปิดเผยเข้าไปใน

จุดลับตาผู้คน กรณีจึงเป็นการกระทำที่ล่วงละเมิดอำนาจปกครองของผู้เสียหายที่ 1 การกระทำของจำเลยทั้งสามเหตุการณ์ดังกล่าวจึงเป็นความผิดฐานพรากผู้เยาว์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานกระทำชำเรา กระทำอนาจารและพรากผู้เยาว์ทุกกระทงความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงเห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายที่ 1 เป็นจำนวนเงินตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นทุกข้อ ส่วนฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกามีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ.2562 มาตรา 5 และมาตรา 9 ให้ยกเลิกความในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 และมาตรา 279 และให้ใช้ความใหม่แทน แต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงใช้กฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นทุกกระทงความผิด กับให้จำเลยใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องพร้อมดอกเบี้ยตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นด้วย ค่าฤชาธรรมเนียมส่วนแบ่งในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สันติ วงศ์รัตนานนท์ · นิรัตน์ จันทพัฒน์ · สมเกียรติ ตั้งสกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/532/2563>